

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Věry Šimůnkové a soudců Mgr. Josefa Straky a Mgr. Karla Ulíka ve věci

žalobce: **D. K. P.**
bytem X
zastoupený advokátem JUDr. Radkem Bechyněm
sídlem Legerova 148, 280 02 Kolín

proti
žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**
sídlem Zborovská 11, 150 21 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 11. 2020,
č. j. 164492/2019/KUSK/OLPPŘ/ ZAM,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci a obsah podání účastníků

1. Žalobce se domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí, jímž žalovaný zamítl jeho odvolání a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Beroun (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 15. 10. 2019, č. j. MBE 71144/2019/DOPR-Seb (dále jen „prvostupňové

Shodu s prvopisem potvrzuje: H. T.

rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím byly podle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění zákona č. 285/2018 Sb. (dále jen „zákon o silničním provozu“) zamítnuty žalobcovy námitky a byl potvrzen záznam 12 bodů dosažených v bodovém hodnocení řidiče ke dni 28. 6. 2019.

2. Žalobce v žalobě namítá, že žalovaný zcela ignoroval předložené důkazní prostředky. Upozorňuje, že v odvolání napadal způsobilost podkladů, na jejichž základě byly zaznamenány body do jeho bodového hodnocení, avšak žalovaný neshledal důvod se touto námitkou zabývat. Správní orgány přitom v námitkovém řízení běžně posuzují způsobilost jednotlivých podkladů, což žalobce dovozuje z několika správních rozhodnutí, jejichž stejnopisy připojuje k žalobě. S ohledem na zásadu legitimního očekávání a zásadu rovnosti před zákonem považuje žalobce za nepřijatelné, aby tytéž správní orgány s odlišnou místní příslušností rozhodovaly zcela odlišně.
3. Žalobce dále brojí proti názoru žalovaného, že jedinými relevantními důkazy jsou oznámení policie o spáchání přestupku. Dle žalobce nejsou tato oznámení dostatečným důkazem a je třeba je vždy porovnat s rozhodnutími, kterých se týkají. V opačném případě hrozí, že bude rozhodnutí založeno na pochybení nebo z vůli orgánu veřejné moci. Žalobce připustil specifičnost rozhodnutí vydaného v blokovém (příkazním) řízení, dle jeho názoru však ani u něj nelze omluvit jeho případné zákonné nedostatky. I z takového rozhodnutí musí být patrné údaje o přestupci, místu a době spáchání přestupku a o povinnosti, kterou přestupce porušil. Podle žalobce navíc nelze z pouhého podpisu na pokutovém bloku dovozovat, že by přestupce udělil souhlas s takovým způsobem projednání přestupku a s věcnou správností rozhodnutí, na kterou musí dbát správní orgán.
4. Žalobce dále namítá nedostatky příkazu Městského úřadu Černošice ze dne 24. 4. 2019, č. j. MUCE 27064/2019 OP/Mat (dále jen „příkaz ze dne 24. 4. 2019“) a pokutových bloků ze dne 7. 4. 2019, a ze dne 28. 6. 2019. Z pokutového bloku musí být podle žalobce patrné, jakého jednání se měl přestupce dopustit. Nepostačí tak popis „*rychlost, R, RJ, rychlost v obci (mimo obec)*“, neboť je třeba odlišit porušení § 4 písm. c), § 18 odst. 3 nebo odst. 4 zákona o silničním provozu. Za dostatečnou žalobce nepovažuje ani specifikaci porušení § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu slovy „*neužil bezpečnostní pásy, nepřipoután bezp. pásem, nepřipoután BP, pásy aj.*“, protože z uvedeného nevyplývá, zda sedadlo bylo bezpečnostním pásem vůbec vybaveno nebo zda se žalobce tohoto přestupku dopustil za jízdy jako řidič vozidla nebo jako spolujezdec. Konečně musí být údaje v rozhodnutí uvedeny čitelně a srozumitelně, aby mohlo být rozhodnutí vůbec přezkoumáno. Dle žalobce nepředstavují předmětné pokutové bloky způsobilý podklad pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče, protože v nich není konkrétně vymezeno protiprávní jednání a není z nich bez důvodných pochybností patrné komu, kdy, kde, za jaký přestupek a kým byla pokuta uložena. Podle žalobce je navíc příkaz ze dne 24. 4. 2019 nepřezkoumatelný, jelikož z něj není patrné, kde a jakým způsobem mělo k předmětnému přestupku dojít, ani zda byla naplněna materiální stránka přestupku, přičemž jeho vydání předcházelo ze strany správních orgánů významné procesní pochybení (nenařízení ústního jednání).
5. Žalovaný se žalobou nesouhlasí a navrhuje její zamítnutí. Ve vyjádření k žalobě uvádí, že správní orgán I. stupně byl v námitkovém řízení povinen zkoumat pouze otázku, zda byl záznam bodů proveden na základě pravomocného rozhodnutí o přestupku a zda byl za jednotlivé přestupky zapsán správný počet bodů. Žalovaný naopak nebyl oprávněn posuzovat zákonnost a správnost těchto rozhodnutí, neboť ta se u pravomocných rozhodnutí presumuje. O případné zákonnosti pokutových bloků si žalovaný nebyl

oprávněn učinit vlastní úsudek, a proto v napadeném rozhodnutí přezkoumal jen to, zda byl zápis bodů proveden na základě pravomocných rozhodnutí a v souladu se zákonem. Tento postup je dle žalovaného zcela v intencích řízení o námitkách, které nepředstavují mimořádný opravný prostředek proti jednotlivým pokutovým blokům.

II. Skutková zjištění z obsahu správního spisu

6. Dne 8. 7. 2019 bylo žalobci doručeno oznámení správního orgánu I. stupně, že ke dni 28. 6. 2019 dosáhl v bodovém hodnocení řidiče 12 bodů. Podle § 123c odst. 3 zákona o silničním provozu byl žalobce vyzván k odevzdání řidičského průkazu.
7. Žalobce následně podal proti všem záznamům bodů v registru řidičů námitky, přičemž požadoval, aby správní orgán I. stupně opatřil kopie všech pravomocných rozhodnutí, která byla podkladem pro zápis bodů v registru řidičů.
8. Správní orgán I. stupně si v průběhu správního řízení opatřil mj. následující podklady:
9. Příkaz ze dne 24. 4. 2019, jímž byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 9 zákona o silničním provozu, kterého se dopustil z vědomé nedbalosti tím, že dne 23. 3. 2019 v 19:40 hodin u č. p. 27 v ulici Masarykova v obci Rudná při řízení motorového vozidla tovární značky Ford Mondeo, registrační značky X, vjel na železniční přejezd v době, kdy byla dávana výstraha dvěma červenými střídavě přerušovanými světly signálu přejezdového zabezpečovacího zařízení, čímž v rozporu s § 29 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu vjel na železniční přejezd v případě, kdy je to zakázáno. Za uvedené jednání byl žalobci uložen správní trest pokuty ve výši 2 500 Kč a zákazu činnosti spočívajícího v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 1 měsíce. Příkaz nabyl právní moci dne 7. 5. 2019.
10. Oznámení Policie ČR, Krajského ředitelství policie Středočeského kraje, územního odboru Beroun, ze dne 8. 4. 2019 (dále jen „oznámení ze dne 8. 4. 2019“), podle kterého žalobce dne 7. 4. 2019 porušil § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, čímž se dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) téhož zákona, neboť nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem. Součástí správního spisu je též příslušný příkazový blok ze dne 7. 4. 2019, č. B 0802335.
11. Oznámení Policie ČR, Krajského ředitelství policie Středočeského kraje, územního odboru Beroun, ze dne 1. 7. 2019 (dále jen „oznámení ze dne 1. 7. 2019“), podle kterého žalobce dne 28. 6. 2019 porušil § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu, čímž se dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4 téhož zákona, neboť překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci o více než $5 \text{ km} \cdot \text{h}^{-1}$ a méně než $20 \text{ km} \cdot \text{h}^{-1}$. Součástí správního spisu je též příslušný příkazový blok ze dne 28. 6. 2019, č. B 0862290.
12. Z výpisu z bodového hodnocení řidiče (ve spojení s výpisem z evidenční karty žalobce) vyplývá, že za přestupek ze dne 23. 3. 2019 bylo žalobci zaznamenáno 7 bodů, za přestupek ze dne 7. 4. 2019 byly žalobci zaznamenány 3 body a za přestupek ze dne 28. 6. 2019 byly žalobci zaznamenány 2 body. Posledním ze spáchaných přestupků, tj. dne 28. 6. 2019, žalobce dosáhl celkem 12 bodů.
13. Dne 15. 10. 2019 vydal správní orgán I. stupně prvostupňové rozhodnutí, jímž zamítl žalobcovy námitky a potvrdil záznam 12 bodů dosažených v bodovém hodnocení řidiče ke dni 28. 6. 2019. V odůvodnění uvedl, že jednotlivá pravomocná rozhodnutí představují způsobilý podklad pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče.
14. Proti prvostupňovému rozhodnutí podal žalobce odvolání, v němž argumentoval obdobně jako později v žalobě.

15. Dne 2. 11. 2020 vydal žalovaný napadené rozhodnutí, v němž se ztotožnil se závěrem správního orgánu I. stupně, že jednotlivá pravomocná rozhodnutí představují způsobilý podklad pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče.

III. Posouzení věci soudem

16. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a obsahuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Soud vycházel při přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného [§ 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)], přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.).
17. Soud o žalobě rozhodl bez jednání, jelikož účastníci ani na výzvu soudu ve stanovené lhůtě nesdělili, že by s tímto postupem nesouhlasili (§ 51 odst. 1 s. ř. s.). Soud nepovažoval za nezbytné nařizovat jednání, neboť veškeré rozhodné skutečnosti bylo možno zjistit z obsahu správního spisu. Vady, k nimž by bylo nutné přihlédnout z moci úřední, soud neshledal.
18. Podle § 123f odst. 1 zákona o silničním provozu „[n]esouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu.“ Podle odst. 3 téhož ustanovení „[s]hledá-li příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky řidiče neodůvodněné, rozhodnutím námitky zamítne a provedený záznam potvrdí.“
19. Soud úvodem poznamenává, že žalobce v žalobě opakuje obdobnou argumentaci jako v odvolání, přičemž téměř nijak nereaguje na to, jak se s ní žalovaný vypořádal (viz str. 3-5 napadeného rozhodnutí). Žaloba obsahuje v převážné většině velmi obecně vymezené žalobní body bez dostatečné míry individualizace ke konkrétnímu případu. Soudu je známo, že zástupce žalobce používá v podstatě formulářové typy žalob se stále stejnými formulacemi, a proto zdůrazňuje závěry Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) uvedené v rozsudku ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008 - 78, podle nějž „míra precizace žalobních bodů do značné míry určuje i to, jaké právní ochrany se žalobci u soudu dostane. Čím je žalobní bod obecnější, tím obecněji k němu může správní soud přistoupit a posuzovat jej, není naprosto na místě, aby soud za žalobce spekulativně domýšlel další argumenty.“
20. Otázkou přezkumu podkladů pro záznam bodů v registru řidičů se správní soudy již opakovaně zabývaly (srov. např. rozsudky NSS ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008 - 44, ze dne 4. 12. 2013, č. j. 6 As 67/2013 - 16, ze dne 6. 6. 2018, č. j. 10 As 141/2018 - 40, ze dne 26. 9. 2019, č. j. 3 As 298/2017 - 23, ze dne 10. 12. 2019, č. j. 1 As 415/2019 - 32, ze dne 19. 6. 2020, č. j. 5 As 187/2017 - 62, nebo ze dne 31. 7. 2020, č. j. 5 As 20/2019 - 42). Ustálená judikatura důsledně rozlišuje na jedné straně řízení o jednotlivých přestupcích oproti řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů podle zákona o silničním provozu. Předměty těchto řízení jsou totiž odlišné. Příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností je v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 zákona o silničním provozu), zda záznam v registru řidičů byl proveden v souladu s tímto podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá bodovému hodnocení v souladu s přílohou k zákonu o silničním provozu. Správní orgán v tomto řízení zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na jejichž základě byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné, zákonné a nezměnitelné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem

předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je. V projednávané věci soud neshledal žádný důvod, aby se od dosavadní rozhodovací praxe odchýlil.

21. Jde-li o zpochybnění skutečností obsažených v oznámení policie o uložení pokuty za přestupek, na jejichž základě bylo provedeno hodnocení dosaženého počtu bodů a jejich následný záznam (např. pochybnosti o tom, zda byl s účastníkem skutečně projednán přestupek v příkazním řízení), je třeba, aby správní orgán v uvedeném případě vyžádal další důkazy, např. v podobě příslušných částí příkazového bloku, které by prokázaly, že přestupek byl s účastníkem v příkazním řízení skutečně projednán, a tedy že existuje právní podklad pro provedení záznamu v registru řidičů (rozsudek NSS ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010 - 76, č. 2145/2010 Sb. NSS).
22. V posuzované věci správní orgány postupovaly v souladu s uvedenou judikaturou a vyžádaly si kopie příslušných příkazových bloků. Postavily tak najisto, že údaje uvedené v evidenční kartě žalobce odpovídají skutečnostem uvedeným v příkazových blocích, na jejichž základě byly body zaznamenány. Námitkami, ve kterých přestupce upozorňuje na formální nedostatky příkazových bloků, se mohou správní orgány zabývat pouze do té míry, v jaké mohou zpochybnit způsobilost jednotlivých podkladů pro záznam. Namítaná pochybení musí být natolik závažná, že oznámení či rozhodnutí podle § 123b zákona o silničním provozu nelze jako podklad pro zápis vůbec použít, např. z důvodu jeho nečitelnosti, nesrozumitelnosti či dokonce nicotnosti (srov. např. rozsudky NSS ze dne 30. 5. 2011, č. j. 2 As 19/2011 - 87, nebo ze dne 26. 5. 2016, č. j. 7 As 63/2016 - 49). Při zohlednění specifik příkazního řízení je však možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta uložena (srov. rozsudek NSS ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014 - 39). Podstatné je, aby konkrétní jednání přestupce bylo v příkazovém bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. V tomto rozsahu soud provedl přezkum náležitostí žalobcem zpochybňovaných příkazových bloků:
23. Příkazový blok ze dne 7. 4. 2019 (související s oznámením ze dne 8. 4. 2019) obsahuje osobní údaje žalobce (jméno, příjmení, datum narození, bydliště, číslo občanského a řidičského průkazu), popis přestupku je specifikován následovně: „§ 125c/1k zák. č. 361/2000 Sb.“ a přestupkové jednání je specifikováno následovně: „dne 7. 4. 2019 v 11:05 h Loděnice, ul. Pražská u čp. 242, okr. Beroun, § 6/1a z. č. 361/200 Sb. Za jízdy nepřipoután bez pásem. Lék. potvrzení nevlastní. Rz X“. U formy zavinění s poznámkou „nehodící se škrtněte“ je přeškrtnuto pole „úmysl“ a ponecháno pole „nedbalost“. Blok dále obsahuje údaj o pokutě ve výši 500 Kč, označení oprávněné úřední osoby a podpis přestupce.
24. Soud konstatuje, že z těchto údajů je jednoznačně srozumitelné, že žalobce dne 7. 4. 2019 v 11:05 hodin u č. p. 242 v ulici Pražská v obci Loděnice z nedbalosti porušil § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, neboť jako řidič osobního automobilu registrační značky X nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem, čímž se dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) téhož zákona. Není pravdou, že by byl skutek popsán jen zkratkovitě, jak tvrdí žalobce. Právní kvalifikace ve formátu „§ 125c/1k zák. č. 361/2000 Sb.“ je srozumitelná, přiléhavá a nevyvolává ve svém kontextu žádné pochyby o tom, kdy, kde a jakého přestupku se žalobce dopustil. Označení místa spáchání přestupku konkrétní ulicí včetně čísla popisného vylučuje závěr, že by přestupek nebyl spáchán na pozemní komunikaci. Z výše uvedené formulace je navíc dostatečně seznatelné sankcionované jednání žalobce. S ohledem na identifikaci žalobce klíčovými osobními údaji včetně čísla jeho občanského a řidičského průkazu a na jeho podpis pod příkazovým blokem lze prakticky vyloučit možnost, že by se přestupku dopustil někdo jiný než on. Oprávněná

osoba je na příkazovém bloku označena razítkem se služebním číslem a podpisem, takže je jednoznačně identifikovatelná. Soud proto konstatuje, že předmětný příkazový blok je způsobilým podkladem pro záznam bodů do evidenční karty řidiče.

25. Příkazový blok ze dne 28. 6. 2019 (související s oznámením ze dne 1. 7. 2019) obsahuje osobní údaje žalobce (jméno, příjmení, datum narození, bydliště, číslo občanského a řidičského průkazu), popis přestupku je specifikován následovně: „§ 125c/1f4 zák. č. 361/2000 Sb.“ a přestupkové jednání je specifikováno následovně: „28. 6. 2019 v 9:40 hod Vráž 348 § 18/4 z. č. 361/2000 Sb. rychlost v obci 50/65/62 km/hod RZ: X (MAJ)“. U formy zavinění s poznámkou „nehodící se škrtněte“ je přeškrtnuto pole „úmysl“ a ponecháno pole „nedbalost“. Blok dále obsahuje údaj o pokutě ve výši 1 000 Kč, označení oprávněné úřední osoby a podpis přestupce.
26. Soud konstatuje, že z těchto údajů je jednoznačně srozumitelné, že se žalobce dne 28. 6. 2019 v 9:40 hodin u č. p. 348 v obci Vráž z nedbalosti dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4 zákona o silničním provozu, neboť jako řidič osobního automobilu registrační značky X překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci (po odečtení odchylky měření) o 12 km.h⁻¹. Není pravdou, že by byl skutek popsán jen zkratkovitě, jak tvrdí žalobce. Popis skutku („rychlost v obci 50/65/62 km/hod“) nezavdává pochyb o tom, že žalobce svým jednáním porušil § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu, podle kterého smí jet řidič v obci rychlostí nejvýše 50 km.h⁻¹. Právní kvalifikace ve formátu „§ 125c/1f4 zák. č. 361/2000 Sb.“ je srozumitelná, přiléhavá a nevyvolává ve svém kontextu žádné pochyby o tom, kdy, kde a jakého přestupku se žalobce dopustil. Označení místa spáchání přestupku konkrétní obcí včetně čísla popisného vylučuje závěr, že by přestupek nebyl spáchán na pozemní komunikaci. Z výše uvedené formulace je navíc dostatečně seznatelné sankcionované jednání žalobce. S ohledem na identifikaci žalobce klíčovými osobními údaji včetně čísla jeho občanského i řidičského průkazu a na jeho podpis pod příkazovým blokem lze prakticky vyloučit možnost, že by se přestupku dopustil někdo jiný než on. Oprávněná osoba je na příkazovém bloku označena razítkem se služebním číslem a podpisem, takže je jednoznačně identifikovatelná. Soud proto konstatuje, že předmětný příkazový blok je způsobilým podkladem pro záznam bodů do evidenční karty řidiče.
27. S ohledem na výše uvedené dospěl soud k závěru, že žalobní body vztahující se k formálním a obsahovým náležitostem příkazových bloků nejsou důvodné.
28. Pokud jde námitku týkající se legitimního očekávání, soud konstatuje, že z předložených správních rozhodnutí nelze vysledovat ustálenou správní praxi, která by žalobci zakládala legitimní očekávání, že bude rozhodnuto v jeho prospěch (srov. rozsudek NSS ze dne 31. 7. 2020, č. j. 5 As 20/2019 - 42, body 21-22). Skutečnost, že se žalovaný explicitně touto otázkou v odůvodnění napadeného rozhodnutí explicitně nezabýval, nemá vliv na jeho zákonnost. Soudu ostatně ani není zřejmé, jaké konkrétní očekávání žalobce v tomto směru měl, tedy vyjma samotné skutečnosti, že by měla být respektována ustálená (leč blíže nespecifikovaná) praxe.
29. Argumentoval-li žalobce tím, že příkaz ze dne 24. 4. 2019 je nepřezkoumatelný, neboť jeho výrok neobsahuje řádný popis skutku, skutek byl nesprávně právně kvalifikován, nebylo prokázáno naplnění materiální stránky přestupku a jeho vydání předcházelo závažné procesní pochybení, soud zdůrazňuje, že uvedené výhrady žalobce měl a mohl uplatnit podáním řádného opravného prostředku (odporu). V řízení o námitkách proti záznamu bodů v evidenční kartě řidiče se již uvedenými otázkami nelze zabývat, neboť předmětem tohoto řízení není přezkum zákonnosti podkladových rozhodnutí. Hodnotí se pouze otázka, zda byly řidiči body zaznamenány na základě způsobilých rozhodnutí a zda byl

řidiči za každý ze spáchaných přestupků započten odpovídající počet bodů. Příkaz ze dne 24. 4. 2019 nabyl právní moci dne 7. 5. 2019, a požívá tak presumpce správnosti. Předmětný příkaz obsahuje všechny zákonem stanovené náležitosti a je z něj patrné kdy, kde a jakého přestupkového jednání se žalobce dopustil a jak bylo jeho protiprávní jednání právně kvalifikováno (viz bod 9 tohoto rozsudku). Jedná se proto o způsobilý podklad pro záznam bodů do evidenční karty řidiče.

30. Neobstojí rovněž žalobcův nesouhlas se závěrem žalovaného, že podpisem příkazových bloků přestupce aproboval jejich správnost a dal souhlas s projednáním v příkazním řízení. Žalobce v tomto postupu spatřuje snahu správních orgánů přenést odpovědnost za zákonnost a správnost příkazového bloku na něj. S tímto názorem se soud neztotožňuje, neboť vydání rozhodnutí v příkazním řízení je podmíněno právě souhlasem přestupce s právní kvalifikací přestupku a jeho ochotou zaplatit pokutu. Svým podpisem tak žalobce vlastně správnost příkazového bloku schvaluje. Podpis příkazového bloku rozhodně není pouhou formalitou, neboť teprve okamžikem podpisu je vydáno rozhodnutí (srov. rozsudek NSS ze dne 29. 12. 2010, č. j. 8 As 68/2010 - 81). Naopak přestupce svým podpisem vyjadřuje souhlas s tím, že se přestupek stal tak, jak je popsán, a že je správně právně kvalifikován. Pokud má přestupce za to, že údaje na předmětném příkazovém bloku nejsou správné (např. se přestupek vůbec nestal nebo se odehrál jinak, je nesprávně kvalifikován atd.), není jeho povinností příkazový blok podepsat. V případě absence podpisu nedojde k vydání rozhodnutí v příkazním řízení a přestupek bude třeba řešit ve standardním přestupkovém řízení. Podepsal-li však žalobce příkazový blok, přestože měl za to, že údaje v něm nejsou správné, nemůže jeho později komunikovaná výhrada zapříčinit nezpůsobilost bloku k zápisu bodů do evidenční karty řidiče.

IV. Závěr a náklady řízení

31. S ohledem na výše uvedené soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl (výrok I).
32. O nákladech řízení účastníků soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť nebyl procesně úspěšný. Procesně úspěšnému žalovanému žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly (výrok II).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje,

vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 8. března 2022

JUDr. Věra Šimůnková, v. r.
předsedkyně senátu